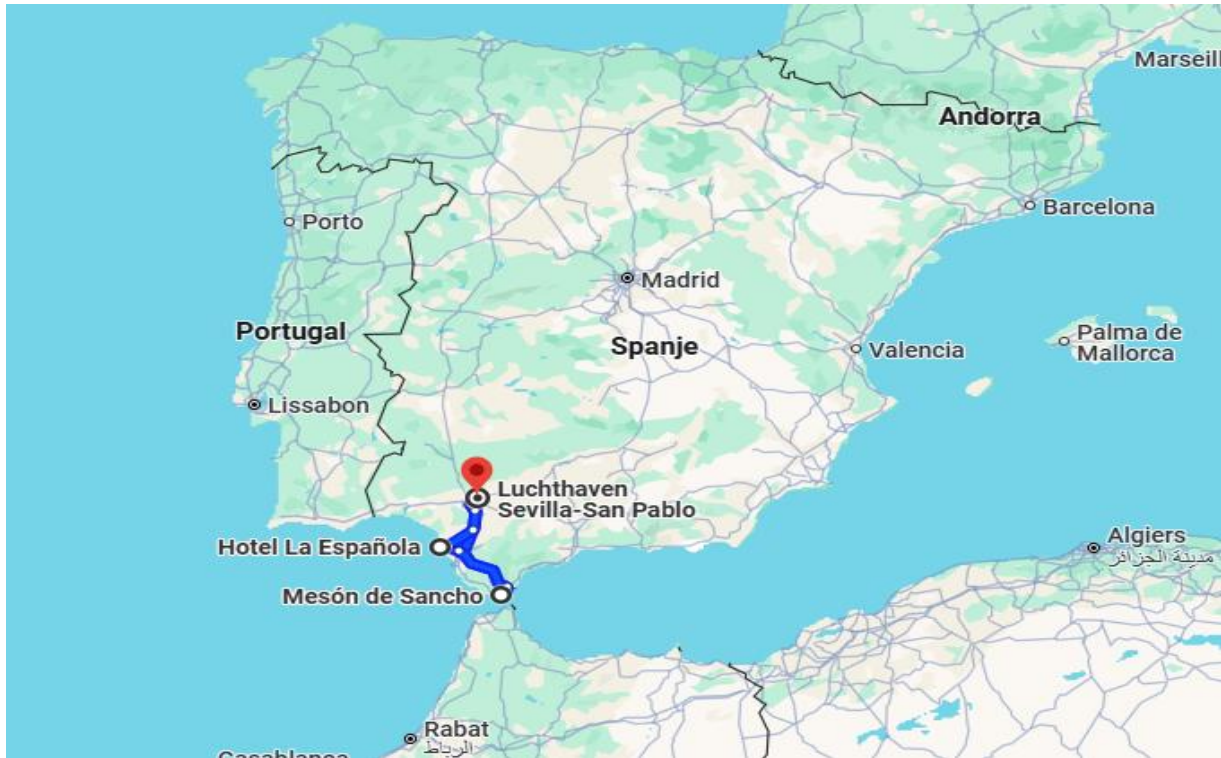

Vogelreis Zuid-Spanje, Tarifa en Coto Doñana

Reisverslag 10 september – 27 september 2025

Reisroute Zuid-Spanje, Tarifa en Coto Doñana

Het reisschema voor deze reis wordt grotendeels ter plaatse bepaald en is afhankelijk de lokale omstandigheden (wind, trek, feestdagen, e.d.).

Dag 1 – Amsterdam – Sevilla - Tarifa (10-09-2025)

Na een zeer vroege start op Schiphol vlogen we de Spaanse zon tegemoet. Na een vlekkeloze reis waren we al voor het middaguur in twee minibuses verdeeld en reden we Sevilla uit op weg naar de eerste vogels. En tijd om er rustig in te komen kregen we niet, we gingen meteen kopje onder in het migratiegeweld waar de regio in deze tijd van het jaar zo befaamd om is. Na de eerste leukerds als Hop, Kleine zwartkop, Bijeneters, Graszangers, Vale gieren, Zwarte wouwen, Zwarte ibissen, een Iberische klapekster en Napoleonwevers kregen we een onwaarschijnlijk grote lading Ooievaars over ons uitgestort! Twee gigantische bellen van, een zeer ruwe schatting, zo'n 2000 Ooievaars draaiden rondes boven ons hoofd en leken uiteindelijk wat noordwaarts (?) te vertrekken.

Doorrijdend het gebied in werd duidelijk dat het er tjokvol zat met vogels. Maar onze monden vielen helemaal open toen we bij een groter, open stuk water aankwamen. Krankzinnige aantallen Zwarte ibissen deden het waterpeil stijgen, meerdere Marmereenden waren voor velen nieuw, Flamingo's liepen door de meute te foerageren, Witwangsterns vlogen krijzend rond, Steltkluten stonden vooral te pitten, een Purperkoet scharrelde langs de rietrand terwijl een Purperreiger langsvloog. Middellandse zeevogelen in de puurste vorm! Het was overdonderend en we wisten niet waar te kijken. Maar misschien wel het meest indrukwekkende moment van mijn vogeljaar tot nu toe was toen mijn oog viel op eerst enkele Vorkstaartplevieren die achter een rietkraag verdwenen. Toen ik een blik kon werpen op waar de vogels geland waren, viel mijn mond bijna open van ongeloof toen er zo'n 400 vogels bij elkaar zaten! Maar het werd nog gekker, want vanuit de 'blauwe soep' kwamen er steeds meer bij! En nog meer! Veel meer, zelfs! Heel hoog vlogen de vogels als muggen rond. Sommigen kwamen naar beneden, anderen leken verder te vliegen of landden verderop. Het was een adembenemend tafereel, helemaal wanneer de groep op de grond af en toe ergens van schrok en massaal opvloog. Het massale (het ging in totaal grofweg om ongeveer 1500 vogels, tellen was niet echt mogelijk), het onverwachte en de fascinerende schoonheid van de soort gecombineerd maakte dit nu al een absoluut hoogtepunt van de reis, dat kan haast niet anders!

Zwarte Ibissen met Flamingo's en Juvenile Vorkstaartplevier, buiten Sevilla, Martijn Bot

Enigszins overrompeld reden we verder en zagen o.a. een Kwak, Iberische kwikstaarten, Kortteenleeuweriken en een Temmincks strandloper. Toen we het gebied wilden verlaten om de twee uur naar het hotel te overbruggen, maakte een Spaanse vogelaar ons nogal opgewonden melding van een zeldzaamheid, die hij enkele kilometers verderop had gezien. Hij toonde daarbij een plaatje van een Sporenkievit... Het leek me erg onwaarschijnlijk, maar aangezien we toch in de buurt waren, waagden we de gok. Op de plek aangekomen zagen we al snel twee vogelaars zitten en enkele seconden later keken we naar...een SPORENKIEVIT! Wat een waanzin! Het blijkt, indien aanvaard door de zeldzaamhedencommissie, de tweede ooit te zijn voor Spanje en wij blunderen er zo tegenaan. Beginnersgeluk, puur beginnersgeluk ;-)

Sporenkievit, Kievit, Zwarte ibissen en een Kwak, buiten Sevilla, Martijn Bot

Dag 2 – Tarifa en omgeving (11-09-2025)

Tarifa in september is roofvogeltrek en dat is dan ook één van de hoofdredenen dat we hier zijn. Dag twee begonnen we dan ook op één van de telposten. Toen we aankwamen, was de wereld echter gehuld in laaghangende bewolking en gebeurde er aanvankelijk nog weinig. We moeten het doen met wat Vale gierzwaluwen, Alpengierzwaluwen en enkele Kuhls/Scopoli's pijlstormvogels. Maar de zon deed z'n werk naar behoren en toen het eenmaal opklaarde, gingen de roofvogelpoorten meteen wagenwijd openen! We kregen een indrukwekkende stroom aan roofvogels voogeschoteld! Vooral Slangenarenden, Dwergarenden, Zwarte wouwen en Aasgieren kwamen in prachtige aantallen over ons heen vliegen. sommige waagden de overtocht naar Afrika, maar regelmatig keerden vogels ook terug en vertrouwden het westenwindje blijkbaar niet. Het was heerlijk omhoog kijken geblazen, en zeer regelmatig riep er wel iemand dat 'er nog veel meer aankomt!'. Alles was pais en vree, totdat we werden 'opgeschrikt' door de eerste grote gier van de dag. Een Vale, dank je dan in al je onschuld en met realiteitszin. Maar de vogel, die recht op ons af kwam, bewees al heel snel ons ongelijk: het was een RÜPELLS GIER! Nieuwe voor iedereen, inclusief voor Olaf en mij, en dan meteen op bijna aanraakafstand: we waren er wederom even beduusd van! Beginnersgeluk??

Tweede kalenderjaar Rüppells gier, Tarifa, Martijn Bot

Toen de magen toch echt begonnen te knorren, namen we met een beetje pijn in het hart afscheid van de plek. Bij de auto werden we nog even opgehouden door een heel leuke libel: een Wereldzwerper! Deze hyperactieve soort kwam steeds heel dichtbij, maar was (mede daardoor) heel lastig vast te leggen. Na de lunch, met o.a. steeds veel Bijeneters en enkele Geelpootmeeuwen in de buurt, togen we richting een rots die we eigenlijk in gedachten hadden voor Rüppells gier. Die druk was er in ieder geval alvast af! Onderweg stopten we op een leuk, weelderig begroeid plekje waar we o.a. een Hop, een Westelijke orpheusgrasmus (kort), een Visarend maar toch vooral een Havikarend en een prachtige Monarchvlinder voorgeschiedteld kregen!

Kleine Zwartkop, Tarifa, Martijn Bot

Aangekomen bij de rots hadden we in een mum van tijd een tweedejaars Rüppells gier en uiteindelijk (waarschijnlijk) twee adulte vogels te pakken. Verder waren er natuurlijk heel veel Vale gieren te zien, maar bleken er weinig andere soorten uit te vissen. Maar niemand die daar wakker van lag! Als dagafsluiter probeerden we de pionierende Grauwe buulbuul te vinden. Deze Afrikaanse soort heeft inmiddels op enkele plekken Spanje weten te bereiken en de vogel in Tarifa verblijft al meerder jaren nabij een parkeerplaats aan de rand van de stad. Toen we na twintig minuten nog niet verder waren gekomen dan alleen een paar zangstrofes van achterin de begroeiing, geloofden we het wel. Toen echter het parkeerkaartje al was betaald en we weer in de minibussen zaten, zagen we de vogel ineens vliegen. Aanvankelijk landde hij in een los struikje buiten de parkeerplaats, maar al snel keerde hij terug en ging doodleuk helemaal vooraan en op ooghoogte van de zon zitten te genieten. Waanzin! Of beginnersgeluk, natuurlijk. Ik moest wel opnieuw een parkeerkaartje betalen; deze was inmiddels in alle tumult verlopen...

Grauwe buulbuul en Adulte Rüppells gier, Tarifa, Martijn Bot

Dag 3 – Tarifa en omgeving (12-09-2025)

Ook vandaag was de start gepland op een telpost. In het kader van 'verandering van spijs' kozen we ditmaal voor Cazalla. Helaas waaide het ineens erg hard uit oostelijke richting en bleken de vogels daardoor oostelijker langs te gaan. Na een tip van Marcel van Kammen, een van de meerder bekenden die ik inmiddels al ben tegengekomen, verplaatsten we ons vijf kilometer oostwaarts en daar troffen we de roos! Wederom kwamen er prachtige stroompjes en belletjes van Dwergarenden, Wespendien, 5

Slangenarenden, Zwarte wouwen en Zwarte- en Witte ooievaars over, met daartussen af en toe een Sperwer, Raven, een Grauwe kiekendief, een juveniele Aasgier en regelmatig Vale gieren. Vogeltrek in optima forma; hier krijgen we nooit genoeg van!

Slangenarend, Cazalla, Martijn Bot

Het is erg warm, dus spendeerden we de middag op het strand. Niet op een badlaken, natuurlijk, we gingen wel dapper door met vogels kijken. En het bracht nog wat op ook: Strandplevieren (veel!), IJsvogels, een Audouins meeuw, Roodstuitwaluwen, Grauwe gorzen en Kuhls pijlstormvogels, onder andere.

Kuhls pijlstormvogel, Martijn Bot

Vogelen op het strand, Esther

Dag 4 – Tarifa en omgeving (13-09-2025)

Het is warm in Zuid-Spanje, heel warm. Dat is natuurlijk niets nieuws en evenmin uitzonderlijk, maar het is wel een serieuze factor tijdens onze vogeldagen. De temperaturen hebben regelmatig de 40 graden aangetikt of benaderd. Dan word je niet alleen zelf iets minder actief, de vogels volgen zo nu en dan dat voorbeeld. Maar we zijn niet voor één gat te vangen en laten ons bovendien niet zo maar uit het veld slaan. Niet figuurlijk en zeker ook niet letterlijk, dus we gaan elke dag gewoon op pad alsof er niets aan de hand is. In een wat rustiger tempo, maar we gaan en gaan ervoor!

Vandaag stond een boottocht op de Straat van Gibraltar op het programma. Omdat we om 12 uur zouden uitvaren, maar wel ruim op tijd aanwezig moesten zijn, hadden we maar kort de tijd voor een

bezoekje aan de telpost. We hebben dan ook alleen de opstart van de trek meegemaakt en zagen de eerste Wespddieven, Dwergarenden, Aasgieren, Slangenarenden, Vale gieren en Zwarte wouwen passeren. Twee Duinpiepers vlogen eveneens langs en een keer dichtbij en in mooi licht, een Ortolaan was helaas niet aan de rest van de deelnemers besteed...

Kuhls pijlstormvogel, tijdens de boottocht door de Straat van Gibraltair, Martijn Bot

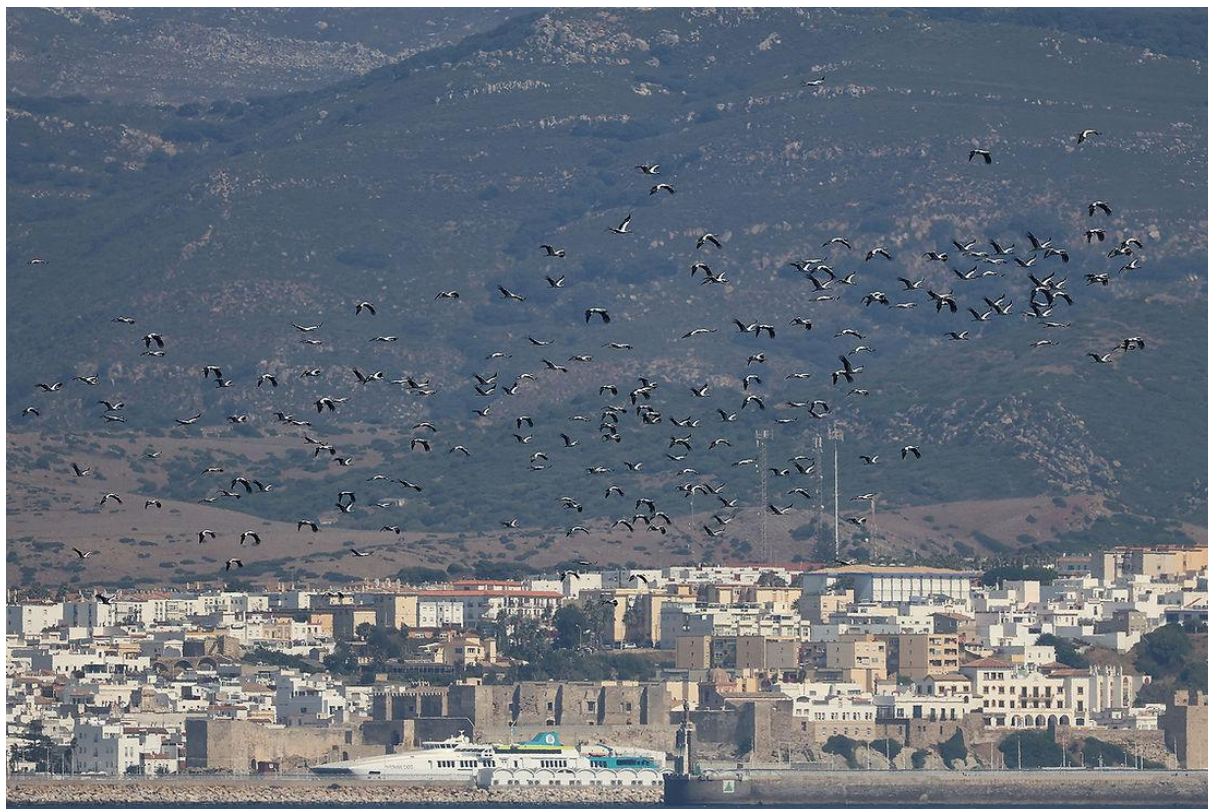
Wilson's De boottocht vertrok vanuit Tarifa en tijdens het wachten op 'boarden' zagen we verschillende groepjes Slangenarenden, Dwergarenden en Zwarte wouwen de zee op vliegen om de overtocht te wagen. Om deelgenoot te mogen zijn van het moment van daadwerkelijk oversteken is echt geweldig en zelfs een beetje emotioneel. Wat weten we nog weinig van de driften, drangen en oerkrachten die vogels twee keer per jaar aanzetten tot deze enorme en gevaarlijke krachtinspanning. Daar kun je alleen maar ademloos en vol bewondering naar kijken. Iets na twaalf voeren we uit en al snel zagen we de eerste pijlstormvogels. Zowel Kuhls en Scopoli's komen hier voor, maar het is heel lastig om die in het veld en zonder goede foto's uit elkaar te houden. Gelukkig zijn er veel camera's mee en zo konden we vaststellen dat we beide soorten hebben gezien. Twee Vale pijlstormvogels passeerden net te ver om voor iedereen zichtbaar te zijn. Wel zagen we enkele Stormvogeltjes en vloog een Stormvogeltje een tijd lang parallel aan onze boot. Ook indrukwekkend waren de vele Maanvissen en twee groepen Grienden. Deze laatste zwommen zo dichtbij dat we ze konden horen ademen...

Griend en Vale pijlstormvogel, Straat van Gibraltair, Martijn Bot

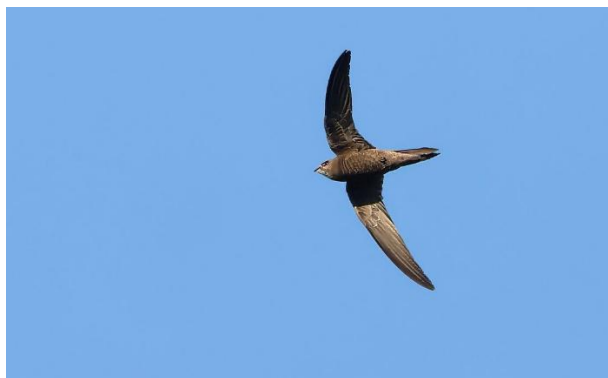
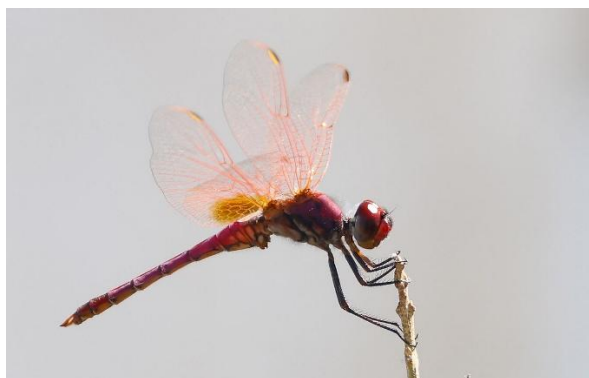
Maar een moment dat een speciale vermelding verdient was toen er een zeer grote groep Ooievaars vanuit Tarifa ongebruikelijk laag probeerde de overtocht naar Afrika te maken. Waarom ze het nalieten

om de thermiek als 'springplank' te gebruiken is mij niet duidelijk, maar het was wederom een kippenvel moment van jewelste. Mooi was dat de hele boot, vol met voornamelijk 'gewone toeristen', eveneens onder de indruk was van wat ze zagen gebeuren. Later vloog er nog een tweede groep over de boot; deze had wel eerst flink hoogte gewonnen.

Ooievaars maken de overtocht naar Afrika, Straat van Gibraltair, Martijn Bot

De rest van de dag spendeerden we in een landbouwgebied met veel water op een half uur buiten Tarifa. Het was er zeer warm, maar ook behoorlijk vermakelijk. Grauwe kiekendief, Kleine torenvalk, Ralreiger, Spaanse mus en tal van inmiddels gewone soorten als IJsvogel, Zwarte ibis en Kleine zilverreiger vulden de middag. Ook hoop ik dat twee parels van libellen, de Purperlibel en de Noordelijke bandgrondlibel, het enthousiasme voor deze soortgroep bij enkelen hebben aangewakkerd!

Purperlibel en gierzwaluw, Tarifa, Martijn Bot

Dag 5 – Tarifa en omgeving (14-09-2025)

Rondom Barbate liggen geweldige lagunes en andere waterrijke plekken die voor deze dag op het programma stonden. Zo goed als de hele ochtend plus het begin van de middag verloren we ons in de vele vogels die het gebied rijk is. Toch was het eerste hoogtepunt ons dagelijks bezoek aan de supermarkt. Niet om het assortiment, maar om de leucistische Grauwe gors die we daar vanaf de parkeerplaats zagen. Wat een gaaf beest! In en rond Barbate was het, tijdens diverse stops, dus heerlijk vogelen met o.a. Flamingo, Audouins meeuw, Dunbekmeeuw, Kortteenleeuwerik, Visarend, Grauwe

klauwier, Paapje, Reuzenstern en de wereld aan steltlopers als Strandplevier, Regenwulp, Krombekstrandloper, Kleine strandloper, Steltkluut, Grutto, Drieteenstrandloper enzovoort. En dat alles vaak in mooi licht en vaak lekker dichtbij.

Adulte Krombekstrandloper, Flamingo's, Audouin's meeuw, Rondon Barbate, Martijn Bot

In de middag wilden we nog graag de Heremietibissen (ook wel Kaalkopibissen genoemd) meepakken, die hier in de omgeving aan een wederopstanding bezig zijn. Op de eerste locatie vonden we ze niet, dus kwamen we terecht bij mogelijkheid twee. Dat was een golfbaan in de buurt, die niet alleen aantrekkingskracht bleek uit te oefenen op Kaalkopibissen. Het was er erg leuk vogels kijken, vooral op het vlak van zangvogels. Met name Grauwe vliegenvangers en Bonte vliegenvangers waren veelvuldig en leuk te zien, maar ook vloog er een Wielewaal voorbij en een Hop over, lieten twee Raven zich leuk bekijken en zaten er in een klein plasje twee Witoogeenden en een IJsvogel. En nadat we meteen in het begin al een groep Kaalkopibissen zagen overvliegen, vonden we ze na een ronde wandelen over het golfterrein uiteindelijk praktisch naast de minibusjes terug. Daar waren ze van dichtbij te bekijken, zittend op enkele masten bij het restaurant. Minstens zo leuk waren hier overigens de talrijke Roodstuitzwaluwen, die steeds op het kort gemaaid gras van de golfbaan gingen zitten. Schoonheidjes zijn het, iets wat van Kaalkopibissen met de beste wil van de wereld niet gezegd kan worden... Tenslotte het libellennieuws van de dag. Naast de zeer algemene Zadellibel, Zwervende heidelibel en Zuidelijke keizerlibel, zagen we vandaag wederom enkele Wereldzwerfers, Purperlibellen en een mannetje Epauletoeverlibel.

Kaalkopibis, Rondon Barbate, Martijn Bot

Dag 6 – Tarifa – Coto Doñana (15-09-2025)

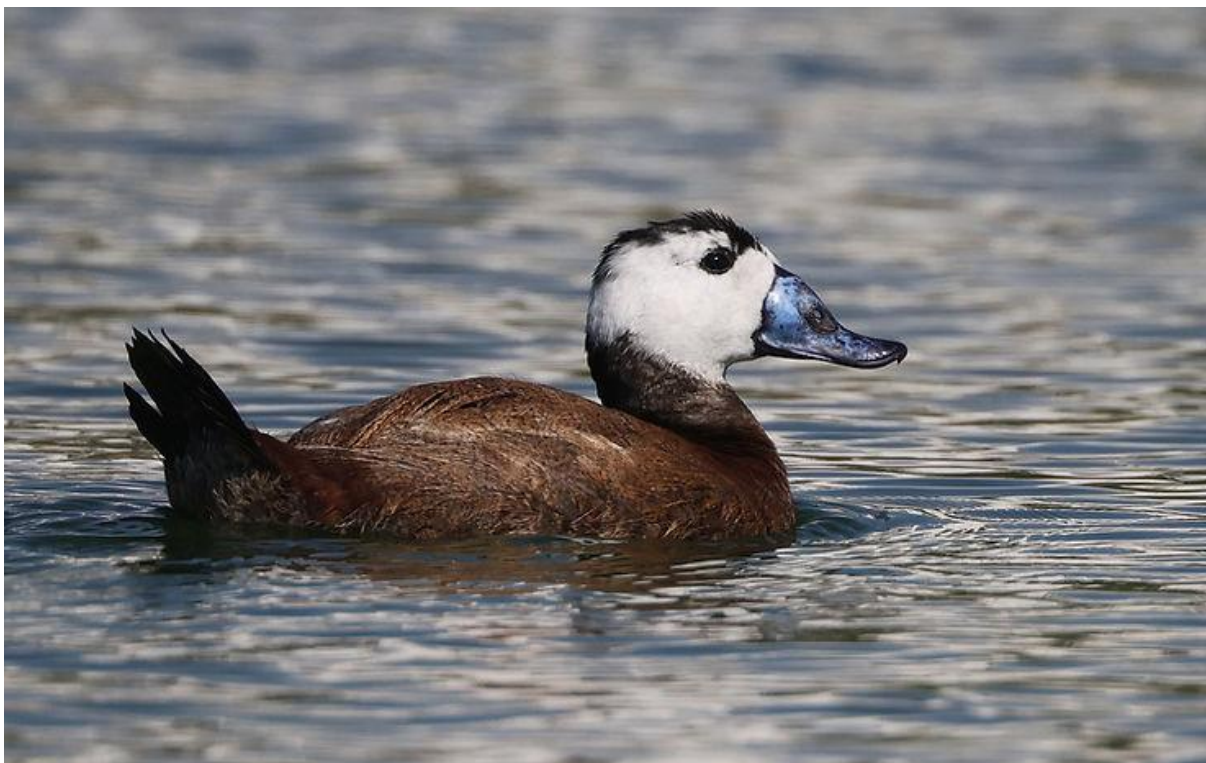
Vandaag stond een hotelwissel op de planning. We verlieten onze fijne houten huisjes nabij Tarifa en togen richting de kustplaats Chipiona. Uiteraard deden we dat al vogelend. We startten op de telpost, hopelijk om de roofvogels hier uit te zwaaaien. Helaas kwam de trek, door de stevige oostenwind, niet echt op gang. Uiteindelijk zagen we toch wat stroompjes Zwarte wouwen richting zee gaan en

trotseerden enkele Wespddieven, Slangenarenden, Alpengierzwaluwen en Dwergarenden de 'Levante'. Hopelijk komt er volgend jaar een nieuwe kans. Schrijf je in, zou ik zeggen en ga mee. Dan mogen Olaf en ik misschien ook weer ;-)! Na een stuk rijden kwamen we aan in Cádiz. De baai hier is erg uitgestrekt en zeer vogelrijk. We hebben er een stuk gewandeld en zagen leuke soorten, zonder dat er nu echt spektakelstukken of nieuwigheden tussen zaten. Het waren vooral steltlopers en Reuzensterne die de show stalen.

Speuren naar vogels en Reuzestern, Baai van Cádiz, Martijn Bot

Op een locatie waar Grielen zouden moeten zitten, was het in eerste instantie vooral bloedheet. Het was dan ook even moed verzamelen om de zinderende hitte in te wandelen, maar de beloning kwam al snel: een groep van 20 (!) Grielen vloog voor mij op en een deel ervan kon vervolgens mooi aan de grond bekeken worden. Datzelfde gold voor een groep Rode patrijzen. Dan ben je de hitte ineens heel snel vergeten! Om de dag af te kunnen sluiten met een voor velen nieuwe en voor iedereen mooie soort, zochten we een vijver (zo kon je het wel noemen) op waarin de in Europa zeldzame en bedreigde Witkoepeend te vinden zou moeten zijn. En dat bleek te kloppen, want we troffen er een stuk of 10. Schitterende vogels, als je het mij vraagt! Ook zat hier een hybride Witkoegeend x Tafelkoegeend en zwommen er tientallen Dodaarsjes rond. In de bomen om de vijver heen zaten weer veel zangertjes: Grauwe- en Bonte vliegenvanger, Gekraagde roodstaart, een Hop en een geel rotzakje dat uiteindelijk gewoon een juveniele Fitis bleek te zijn.

Witkoepeend, nabij Cádiz, Martijn Bot

Dag 7 – Coto Doñana (16-09-2025)

Dat tijd vliegt wanneer je het leuk hebt, is maar weer eens onomstotelijk bewezen. We waren gevoelsmatig nog maar net begonnen of we waren alweer met de laatste dagen bezig. Deze stonden in het teken van nationaal park Doñana, een vlak en waterrijk gebied, maar ook relatief kaal. We waren dus de hele dag overgeleverd aan de volle zon en troffen daarbij de warmste dag tot nu toe. Bij temperaturen die uiteindelijk opliepen tot boven de 40 graden, was het dus een kwestie van rustig aan doen, veel drinken, schaduw opzoeken waar het maar enigszins kan en proberen zo efficiënt mogelijk de vogels die we nog graag wilden zien proberen te vinden. De start was al veelbelovend, met twee Slechtvalken rond de vuurtoren van Chipiona, Sint-Henenaflazantjes rond de busjes en een groepje overvliegende Kaalkopibissen op weg naar de supermarkt (wij waren op weg, voor de duidelijkheid ;-))

Sint-Henenaflazantje en Dunbekmeeuwen en Steltkluten, Doñana NP, Martijn Bot

De eerste stop was bij een uitgebreid complex aan nog werkende zoutpannen. In Zuid-Europa staan zoutpannen synoniem voor Flamingo's en Steltkluten en die waren dan ook volop voor handen. Ook vele andere steltlopers wisten hier hun maaltje bij elkaar te scharrelen. De leukste waarneming was een groep van ongeveer 20 Dunbekmeeuwen, die eerst foerageerden en uiteindelijk over ons heen weg vlogen. Verder waren soorten als Visarend, dwergarend, Wespandief en Reuzenster noemenswaardig, naast de algemene soorten als Kuifleeuwerik en Kleine zwartkop. Daarna bezochten we de oever van de rivier die het gebied domineert en in feite de reden is dat er landbouw mogelijk is in dit deel van Spanje. De Nijl van Andalucia heet de Guadalquivir en beide flanken van deze levensader zitten vol leven. We scanden de lucht af voor leuke roofvogels, maar kwamen niet verder dan de reeds genoemde soorten, plus de haast onvermijdelijke Vale gieren. Leuk was de Visarend die aan de overkant van de rivier in een boom rustig een visje weghapte. De lunch genoten we bij een kleine lagune, omringd door dennebomen (schaduw!). Hier zouden Kameleons moeten zitten, maar die konden we, ondanks uitgebreid zoeken door iedereen, niet vinden. Het zou me niet verbazen dat de hitte hier debet aan is. Wel vonden we o.a. twee Ralreigers, een Purperkoet, meerdere Witkopeenden, Ijsvogels, Geoorde futen, Europese kanaries, een Rode wouw en een Hop. We reden verder langs de oever van de rivier en maakten diverse korte stops die leuk waren, maar niets nieuws opleverden. Wel merkte deelneemster Carola een interessante roofvogel op. Deze vloog erg ver weg in de warmtetrilling en zorgde daardoor voor wat verwarring, maar het bleek een subadulte Havikarend te zijn. Die verwacht je dan weer niet in een kaal en vlak gebied langs een rivier!

Een specialiteit van kale, schrale gebieden in (o.a.) Spanje is de Kleine kortteenleeuwerik. Omdat we daarvoor dus een stukje de vlakte op moesten lopen en de airco wel heel lekker was, moesten we even wat moed verzamelen. Maar deze soort wil je echt wel zien en motivatie doet veel. Korte tijd later struinden we in de zinderende hitte, maar gelukkig hielp de soort ons een handje. Ze waren snel gevonden en het waren er best veel! Aangezien ze wel schuw waren en de warmtetrilling alom aanwezig was, duurde het wel even voordat we ze mooi aan de grond konden zien, maar uiteindelijk lukte dat prima. En als dikke bonus en beloning voor onze inspanning kregen we er ook nog een juveniele Brilgrasmus bij! Helaas kon ik een groepje van ongeveer 10 Kalanderleeuweriken, dat aan de andere kant van een slenk kort opvloog en snel weer neer ging, niet op tijd gecommuniceerd krijgen aan de groep. Terug aan de kust werd de temperatuur ineens snel een stuk dragelijker, dus konden we de dag mooi afsluiten met een bezoek aan de befaamde en indrukwekkende kolonie Huisgierzwaluwen. Heel erg gaaf om deze mooie en in Europa zeldzame soort zo mooi, zo dichtbij en in zulke aantallen te kunnen zien!

Kleine kortteenleeuwerik en Huisgierzwaluw, langs de Guadalquivir rivier, Olaf Klaassen

Dag 8 – Coto Doñana - Sevilla - Amsterdam (17-09-2025)

Deze dag stond vooral in het teken van de terugreis. Gelukkig vlogen we pas 's middags en hadden we dus nog tijd voor één laatste locatie. Vanaf de parkeerplaats, die aan zee lag, zagen we voor vertrek een Middelste jager, Jan-van-Genten, een Zwartkopmeeuw en meerdere Grote sterns langsvliegen. Een 'laguna' in het binnenland was echter ons hoofddoel. Aldaar gingen we op zoek naar een soort die je eigenlijk wel gezien moet hebben bij een bezoek aan deze regio. Het is misschien niet de meest oogstrelende van de vogels die je kunt treffen, maar wel een lokale specialiteit die meestal wat zoekwerk vereist: de Knobbelmeerkoet. Aangekomen bij het meer zagen we vooral duizenden Meerkoeten, in gezelschap van o.a. Witkopeenden, Geoorde futen en veel Dodaarzen. Vol goede moed begonnen we te scannen, maar de eerste ronde leverde nog weinig op. Toen we opnieuw begonnen, was het echter wel raak. Eerst vonden we een exemplaar op vrij grote afstand (op snavelkleur), maar uiteindelijk bleken er ook twee vogels relatief dichtbij te zwemmen. Het kostte wat moeite om hét kenmerk, de rode knobbels boven de snavel, aan iedereen te tonen (het licht was ook niet ideaal), maar uiteindelijk kon ook deze Zuid-Spanjeparel op de lijst!

Knobbelmeerkoet. Zie de twee rode speldenknopjes boven de snavel, Martijn Bot

Landschap van Zuid-Spanje, Martijn Bot

Nu was het toch echt klaar. Na een 'leuke' grap van de luchtvaartmaatschappij (ze gaven twee uur vertraging aan maar toverde die een half uur voor de oorspronkelijke vertrektijd ineens weg, waardoor iedereen hals over kop alsnog naar de gate moest) kwamen we uiteindelijk moe maar voldaan, zoals dat heet, terug in het herfstige Nederland.

Deelnemers: ontzettend bedankt voor deze prachtige week en jullie aangename gezelschap. Ik hoop dat jullie net zo genoten hebben als Olaf en ik!

Martijn Bot
September 2025